29/03/2019

“Και αν ο ουρανός συννεφιάζει, εμείς πάντα ελπίζουμε”

/ Αγιορείτικα

Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014)

Με πολύ πόνο διαπιστώνουμε ότι πράγματι σε μερίδα νεοελλήνων υπάρχει αποστασία από τον Θεό των Πατέρων μας, αντιχριστιανικό και αντιεκκλησιαστικό πνεύμα που μερικές φορές γίνεται φανερός ή ύπουλος διωγμός κατά της Εκκλησίας, οργανωμένος, μεθοδευμένος και μανιώδης.

Ο αθεϊσμός και αντιχριστιανισμός γίνεται στον τόπο μας κατεστημένο, που επιδιώκει να κάνει τους Έλληνες αντιχρίστους. Χρησιμοποιεί την παιδεία, τα

σχολικά βιβλία, το ραδιόφωνο, την τηλεόραση, τον τύπο. Χρησιμοποιεί ακόμη την ειρωνεία και την περιθωριοποίηση όσων τολμούν ακόμη να εκδηλώνουν την πίστη τους και την αγάπη τους προς την Εκκλησία. Φθάσαμε μάλιστα σε τέτοια δαιμονική κατάσταση, ώστε και άθεοι θεολόγοι στα σχολεία να κάνουν αθεϊστική προπαγάνδα.

Αν προσθέσει κανείς σ' αυτά και τις συνέπειες που έχουν στα ήθη και στην πίστη του λαού μας η εισβολή στον τόπο μας του τουρισμού και του δυτικού υλιστικού τρόπου ζωής και η είσοδός μας στην χοάνη της Ε.Ο.Κ., τότε αντιλαμβάνεται ότι διερχόμεθα τον μεγαλύτερο πνευματικό κίνδυνο που περάσαμε ποτέ ως ελληνορθόδοξο έθνος.

Το χειρότερο είναι ότι δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τον κίνδυνο, δεν υπάρχει η δέουσα πνευματική εγρήγορση και αντίσταση, δεν υπάρχουν προφητικές μορφές — εκτός εξαιρέσεων — που με αυτοθυσία και παρρησία θα καταγγείλουν τα όργανα του Αντίχριστου, θα καλέσουν τον ευσεβή λαό σε πνευματική επιστράτευση, θα πουν το νέο ΟΧΙ του Ορθοδόξου Ελληνισμού στην νέα και χειρότερη πνευματική αιχμαλωσία που απειλεί το Γένος μας.

Πιστεύω ότι η προσπάθεια των εχθρών του Γένους μας για αποχριστιανικοποίηση των Ελλήνων σκοπεύει στον αφελληνισμό μας, ώστε οι Έλληνες πνευματικά και εθνικά εξανδραποδισμένοι να είμαστε εύκολη λεία των διεθνών συμφερόντων και ολοκληρωτικών ιδεολογιών.

Αν οι νεοέλληνες χάσουμε τον Χριστό ή τον απωθήσουμε στο περιθώριο, θα χάσουμε και την πνευματική μας ελευθερία, την δυνατότητα να συνεχίσει να καρποφορεί σ' αυτόν τον τόπο η ζωηφόρος παράδοση του ορθοδόξου ανθρωπισμού.

Γι' αυτό είναι για όλους μας καιρός αγώνος, πνευματικής αντιστάσεως, ομολογίας και μαρτυρίας της πίστεώς μας, ό,τι και αν μας στοιχίσει.

Πιστεύω ότι και σήμερα ο αγώνας μας είναι υπέρ πίστεως και πατρίδος, ή όπως θα το έλεγαν οι αγωνισταί του 1821: «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία». Για την πνευματική ελευθερία που είναι η αναγκαία προϋπόθεση και της εθνικής μας ανεξαρτησίας! Εκείνων τον αιματηρό αγώνα καλούμεθα να συνεχίσουμε σήμερα όσοι νεοέλληνες — και πιστεύω είμαστε η μεγάλη πλειονότητα — μένουμε πιστοί στις αξίες, για τις οποίες εκείνοι θυσιάσθηκαν.

Πιο επικίνδυνος για τον τόπο μας και από τους ξένους εισβολείς, που επιβουλεύονται την πατρογονική μας γη, είναι ο αντίχριστος αθεϊσμός, γιατί αυτός σκοτώνει τις ψυχές μας και αλλοιώνει τις συνειδήσεις μας και τα

φρονήματά μας.

Σε κρίσιμες περιόδους της ιστορίας μας ο Θεός ανέδειξε φωτισμένους άνδρες σαν τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό και τον Μακρυγιάννη, που αφύπνισαν τον λαό και τον στερέωσαν στην ορθόδοξο πίστη και στο εθνικό του φρόνημα.

Πιστεύω ότι και σήμερα η Χάρις του Θεού και η Υπέρμαχος Στρατηγός του Γένους μας θα οικονομήσουν κάτι για την σωτηρία μας, ανταποκρινόμενοι στον αγώνα, στον πόνο, στην μετάνοια, στα δάκρυα όσων δεν προσκύνησαν τους συγχρόνους Βάαλ της αποστασίας.

Έχουμε άλλωστε και το παράδειγμα της Σοβιετικής Ενώσεως, όπου τα 70 χρόνια διωγμού κατά της Εκκλησίας δεν μπόρεσαν να σβήσουν την πίστη στα ευρύτερα στρώματα του ευσεβούς ρωσικού λαού, μάλλον και την στερέωσαν και λάμπρυναν.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Θεάνθρωπος, ο Εσταυρωμένος και Αναστάς, και όχι ο διάβολος, έχει τον τελευταίο λόγο στην ιστορία. Και γι’ αυτό όσο και αν ο ουρανός συννεφιάζει, εμείς πάντα ελπίζουμε.

(Πηγή: Αγιορειτική Μαρτυρία, τ. 2, σ. 74-75)